

Серед зелених вод, що пестують Таврїду,
На вранїшній зорї я бачив Нерейїду.
Сховавшись між дерев, дихнуть я ледве смів:
Напівбогиня та край тихих берегів
Грудьми, за лебедя бїлїшими, зринала
І пїну з кїс важких струмками вижимала.